

ת"פ 5649/09/21 - מדינת ישראל נגד מאיר אבו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

22 ינואר 2023
ת"פ 5649-09-21 מדינת ישראל נ'
אבו(עציר)

בעניין:
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל
מאיר אבו (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד ערן צרויה

הנאשם ובא-כוחו, עו"ד גורג' עמיר

מזר דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של יבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"); החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא בפקודת הסמים; והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא בפקודת הסמים.

2. בכתב האישום נטען, כי עובר ליום 27.07.21, הנאשם או מי מטעמו הזמינו מאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), סם מסוכן מסוג **MDMA** בכמות מסחרית (להלן: "הסם"). הנאשם או מי מטעמו מסרו לאחר את כתובת מגורי הנאשם ואת מספר הטלפון הסלולארי שהיה ברשות הנאשם, לשם משלוח הסם עבור הנאשם. בהמשך לכך, האחר שלח אל הנאשם חבילה מגרמניה ובה 3 בקבוקים שבהם סם **MDMA** במצב נוזלי, בנפח של 2,520 מ"ל נטו של הסם. החבילה מוענה ל "בני שטרית" (להלן: "השם הבדוי"). בתאריך 27.07.21 החבילה הגיעה ארצה, אותרה על ידי חוקרי המכס והועברה למשטרת ישראל. בתאריך 16.08.21 בשעה 09:45 הגיע אל כתובת מגוריו של הנאשם שוטר במסווה של שליח דואר ישראל, למסור את החבילה עם הסם. לפני קבלת החבילה, הנאשם הזדהה בשם הבדוי וניסה להימנע מקבלת החבילה בעצמו, ובסופו של דבר הגיע אל השוטר המוסווה, חתם בשם הבדוי על קבלת המשלוח וקיבל לידיו את החבילה עם הסם. הנאשם נעצר במקום. מיד אחר כך נערך חיפוש ברכבו ונמצא בו ארנק ובו שקית שהכילה סם מסוכן מסוג **KETAMIN** במשקל 0.0262 גרם, השייך לנאשם.

עמוד 1

3. לאחר שמיעת הראיות, הנאשם זוכה, מחמת הספק, מביצוע עבירה של ייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 בפקודת הסמים, והורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא בפקודת הסמים. ובעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) סיפא בפקודת הסמים.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה ציין שמדובר בכמות סם גדולה, שניתן להפיק ממנה כמות גדולה מאד של מנות סם למשתמשים. טען שמדובר בסם שהשפעתו קשה, והפנה לפסק דין בת.פ. 18-12-27349 של בית משפט זה, שניתן לאחרונה, בו דובר בצעירה שמצאה את מותה במהלך מסיבה, בשל שימוש בסם מאותו סוג. עמד על פוטנציאל הפגיעה הגדול בערכים המוגנים. ציין כי משך החזקת הסם על ידי הנאשם אינו צריך להוות שיקול לקולא לאור העובדה שהסם נתפס. והפנה להתנהלות המתחמקת של הנאשם שנועדה שלא לקשור אותו לחבילת הסם - כפי שצוין בהכרעת הדין. טען כי הענישה בעבירות אלה הינה חמורה. טען כי סדרי הגודל של העונשים המוטלים על החזקת מאות גרמים של סם נעים בין 3 ל- 5 שנות מאסר, ובהתאמה, ביחס לכמות בעניינו, יש לקבוע מתחם חמור יותר. וטען שבסופו של דבר הנאשם היווה חלק משרשרת הסם. טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל- 7 שנות מאסר. ובהתחשב בנסיבותיו של הנאשם עתר לקבוע את עונש המאסר שלו ברף התחתון של מתחם הענישה ובנוסף להטיל עליו מאסר על תנאי וקנס מרתיע.

5. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה, חלקה של בתי משפט שלום, במטרה להראות את יחסה של המאשימה לסוג הסם המדובר ולא כדי ללמד על העונש הראוי במקרה זה. ציין כי הנאשם היה מעוניין להגיע להסדר כבר בשלבים הראשונים של ההליך, אך המאשימה התעקשה על עמדתה - גם ביחס לאישומים וגם ביחס לעונש. ביקש לקבוע מתחם עונש מתון מזה שביקשה המאשימה. טען כי ברוב פסקי הדין בהם מדובר בסמים קשים בכמות משמעותית, מתחם הענישה נמוך משמעותית מזה שהמאשימה עותרת אליו, ועומד על 18 - 48 חודשים. ובאופן כללי העונשים המוטלים בעבירות הסמים החמורות נעים בין 24 ל - 48 חודשי מאסר. ציין שמדובר באדם ללא עבר פלילי שזו עבירתו הראשונה. הוא נתון במעצר מעל שנה. התנהגותו בכלל מצוינת. שירות המבחן המליץ, במסגרת הליך המעצר, להעביר את הנאשם הליך שיקומי, אך בית המשפט דחה את בקשת השחרור בזמנו וזה לא הסתייע. טען שיש לתת משקל לשיקולי שיקום. הוסיף שהנאשם גרוש ואב לילדה בת 6 ושכל תקופת המעצר הוא לא ראה את בתו, אך הוא מקפיד לשוחח איתה בטלפון בצורה שוטפת. טען שיש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. וביקש להתחשב בנאשם.

6. הנאשם סיפר שהוא בן 33. ביקש סליחה ממשפחתו ומחבריו לעבודה. שיתף שהוא מובך מהסיטואציה שבה הוא נמצא. והביע חרטה. סיפר שבבית המעצר הוא משמש כתומך של עצורים שנשקפת סכנה לחייהם, ומפקח עליהם 24 שעות ביממה. ציין שמדובר באנשים במצבים מורכבים, ושסגל בית המעצר בחר בו לתפקיד בהתאם להתנהגותו ולאופיו. הוסיף שהוא משתתף בשיחות שבועיות קבוצתיות. שעבר דרך עם עצמו, ונמצא במקום טוב יותר. וביקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

7. הנזקים הישירים, העיקריים, שבעטיים נקבעו האיסורים והסנקציות החמורות בפקודת הסמים, נובעים מהשימוש

בסם. על נזקים אלה מתווספים נזקים אחרים, הקשורים לפעילות העבריינית המתקיימת סביב העיסוק הבלתי חוקי בסמים, ולהשפעות השרשרת של השימוש בסמים על תפקודם של המשתמשים בסמים, על משפחותיהם, קהילתיהם והחברה בכללה.

8. הסמים המסוכנים השונים מאופיינים בתכונות חומר שונות, הגורמות להשפעות גופניות ונפשיות שונות אצל המשתמש, בטווח המיידי ובטווח הארוך. טיב ההשפעות של השימוש בסם משפיע על הגדרת מידת הקושי של הסם, שבתורה משפיעה על חומרת ההתייחסות לעבירות הנעברות בו.

9. ה- **MDMA**, או בשמו הידוע "אקסטזי", הוא מהסמים המסוכנים הקשים.

"האקסטזי יכול לגרום הפרעות נפשיות לא מאוזנות, הכוללות התקפי חרדה, פניקה, דיכאון וחשיבה פרנואידית. השפעת הסם גורמת חוסר שקט, הזיות שמיעה וראייה, תחושת רדיפה, התנתקות מהמציאות ופגיעה בכושר השיפוט. לעתים מביא הסם בעקבותיו עלייה קיצונית בערנות, אופוריה ופרצי אנרגיה גופנית ונפשית... עם חלוף 24 שעות עד חודשים אחדים ממועד השימוש, המשתמש חש קהות חושים, דיכאון, חרדה, כעס, רגזנות, עוינות ועייפות. שימוש רצוף מותיר במשתמש תופעות של דיכאון והפרעות בזיכרון... התכונות המעוררות של הסם גורמות ללחץ דם גבוה ודופק מהיר, הפרעות בקצב הלב והתכווצויות. בעת השימוש נמצא הלב לעתים במצבי לחץ היכולים לגרום התקף לב. כמו כן נצפו מקרים של שטפי דם במוח. שימוש באקסטזי תוך כדי פעילות גופנית מאומצת, כזו הנעשית במסיבות ריקודים, עלול לגרום עלייה מסוכנת בטמפרטורת הגוף (עד למעלה מ- 43 מעלות צלזיוס). זוהי אחת מהשפעותיו המזיקות של האקסטזי על הגוף, והיא קשורה בהרס מנגנון בקרת הטמפרטורה במוח, שהשימוש באקסטזי מוביל אליו. עליית טמפרטורת הגוף וההתייבשות הנלווית אליה יכולות לגרום סיבוכים שונים במערכת זרימת הדם, השפעה על הלב וכדומה. הביטוי לכך יכול להיות בתחושות כמו עוויתות שרירים ודופק לב מואץ עד אבדן הכרה ומוות... השפעות נוספות: השימוש באקסטזי גורם התרחבות האישונים, ראייה כפולה, הפרשת ריר או יובש בפה, ירידה בתיאבון, נוקשות בלסתות, בחילה, אי יציבות בקרסוליים... השימוש באקסטזי גורם נזק למוח, וזה יכול להיות בלתי הפיך... השימוש באקסטזי פוגע בנוירונים במוח שמשחררים חומר כימי חשוב לפעולת המוח - סרוטונין, לנוירונים אלו יש תפקיד חשוב וישיר בוויסות התנהגויות שונות, כמו תוקפנות, מצבי רוח, פעילות מינית, שינה, רגישות לכאב... שימוש באקסטזי יכול לגרום גם לפגיעה בכבד, במערכת הכליות ובשרירים". (מתוך ת"פ 5775-02-18 מדינת ישראל נ' אלי תורג'מן (01.11.18), בו הובאו הדברים מאתר "הרשות הלאומית למלחמה בסמים ואלכוהול" (כפי שנקראה טרם הכפפתה למשרד לביטחון פנים ושינוי שמה לרשות הלאומית לביטחון קהילתי).

10. המלחמה בסמים נועדה בראש וראשונה לצמצם את השימוש בסמים. הבאת סמים מחו"ל לישראל מגדילה את זמינות הסמים בישראל ואת היקף השימוש בהם ופוגעת בצורה קשה באינטרסים החברתיים הנוגעים לענין. הסם שהנאשם החזיק הובא לישראל על ידי אחרים לצורך מכירתו לצרכני הסם, והנאשם החזיק בו זמן קצר לאחר הכנסתו לישראל, כחלק מתהליך החדרת הסם לשוק הסמים הישראלי.

11. הנאשם החזיק סם מסוג **MDMA** במצב נוזלי, בנפח של 2,520 מ"ל נטו. לשם סיבור האוזן בנוגע לכמות הסם, אציין כי פקודת הסמים קובעת חזקה לפיה מי שמחזיק יותר מ-3 יחידות MDMA עושה זאת שלא לצרכיו העצמיים.

התביעה לא הגישה חוות דעת בנוגע ליחס בין הסם הנוזלי המדובר כאן לבין היחידות המוזכרות בתוספת השניה בפקודת הסמים, אולם חוות דעת כזו הוגשה בת.פ. 28005-09-17 מדינת ישראל נ' סרגיי גושקוביץ (26.4.18) ובה צוין כי משקל ליטר תמיסת סם מימית הינו בקירוב 1 ק"ג. ומשקל ממוצע של טבלית MDMA הוא כ-0.35 גרם. כך שליטר תמיסת סם מימית שווה ערך לכ- 3000 טבליות סם. ובהתאם לכך התמיסה המדוברת כאן הינה שוות ערך לפחות לכ- 7,500 טבליות סם (עפ"י האמור בחוות הדעת, תמיסה כזו יכולה להיות מורכבת מטבליות מומסות או רק מהחומר הפעיל, שאז כמות הטבליות שאפשר להפיק מהתמיסה הוא גדול הרבה יותר). הדברים אינם מוצגים כעובדה שהוכחה בתיק זה, אלא רק על מנת לקבל פרופורציה בדבר סדר הגודל של כמות הסם המדוברת.

12. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשה הנאשם הם בעיקר, שמירת הגוף, שמירת החוסן החברתי, ושמירת שלום הציבור ובטחונו.

בהתחשב במעשה הנאשם ובטיב הסם וכמותו, מידת הפגיעה של מעשה הנאשם בערכים החברתיים האמורים הינה רבה.

13. מדיניות הענישה בעבירות הסמים החמורות, הינה מימים ימימה של חומרה מובהקת -

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא-לשימוש-עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים... כך, למשל, מורה ההלכה כי בקביעת עונשם של עברייני סמים יש להתחשב, בעיקר, בחומרת העבירה ובצורכי ההרתעה ... " (ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**, פ"ד נח(2), 734 בעמ' 739(2004)).

"בית משפט זה קבע, ושב וקבע, כי נגע הסמים פושה בארצנו ומתפשט בכל פינות החברה. כך, למשתמשים בסם, שבהמשך נופלים קורבן להתמכרותם, וכך לאלה שאינם משתמשים בסם, האזרחים מן השורה, אשר חשופים לפגיעה ברכושם בשל תעשיית הסמים. הענישה חייבת להיות קשה וברורה במטרה להרתיע את המערער בפועל ואחרים בכוח. כדי לעמוד על עקרון ההלימה, יש להתאים את העונש לחומרת המעשים שנמדדת בבחינת אופי העבירה, סוג הסם וכמותו." (ע"פ 6165/16 **יעקב כהן**

נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.07.2017).

14. הלכה למעשה, בתי המשפט מטילים על עבירות הסמים החמורות, עונשי מאסר משמעותיים.

בע"פ 1932/15 **פיליפ סעדון נ' מדינת ישראל** (17.04.16) המערער הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, השמדת ראיה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער החזיק בביתו

446 כדורי MDMA, 400 גרם חשיש ו- 26.4 גרם קוקאין. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין **18 - 60 חודשי מאסר**, והמערער נדון ל- **42 חודשי מאסר בפועל**.

בית המשפט העליון דחה את הערעור וציין בין היתר את הדברים הבאים -

"... הענישה שנקבעה בפסקי הדין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין אחרים, כשמדובר בהחזקת סמים מסוכנים, שלא לצריכה עצמית, בכמות של **עשרות גרמים**, נעה **בין 3 ל-5 שנות מאסר**, לצד הטלת קנס כספי. בנסיבות אלה, אין בעונש שהושת על המערער חריגה מרמת הענישה המקובלת בעבירות דומות, ולפיכך אין בסיס להתערבותנו בעונש כערכאת ערעור."

בת"פ 55287-02-17 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (16.1.18) הנאשם הורשע בקשירת קשר ויבוא סם. דובר בסם **MDMA** במשקל כ- 3 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 34974-04-15 **מדינת ישראל נ' אברג'ל** (31.5.16) הנאשם היה מעורב בהבאה ארצה של **MDMA** במשקל 1,787 גרם, ונדון ל- 40 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 28005-09-17 **מדינת ישראל נ' סרגיי מושקוביץ** (26.4.18) דובר בשני בלדרים שכל אחד מהם הביא לישראל **MDMA** נוזלי בנפח של 2,125 מ"ל. בית המשפט הטיל על אחד מהם 42 חודשי מאסר בפועל ועל השני, שחלקו בפרשה היה קטן יותר והוא סבל מבעיות פסיכיאטריות, 30 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (חי') 26524-10-14 **מדינת ישראל נ' פנחס ביטון** (15.04.15), הנאשם החזיק חבילה ובה סם **MDMA במשקל של 495 גרם נטו**. הוא הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם הינו **3 עד 5 שנות מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם **36 חודשי מאסר בפועל**. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה, לאחר שבא כוחו קיבל את עמדת בית המשפט העליון לפיה הערעור אינו מעלה עילה משפטית להתערבות(ע"פ 3729/15 **פנחס ביטון נ' מדינת ישראל** (28/1/16)).

בע"פ (חי') 6931-08-09 **ויקטור עייש נ' מדינת ישראל** (29.04.10), המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. נטען שהמערער החזיק בביתו **734 כדורי MDMA**. בית משפט השלום גזר עליו **48 חודשי מאסר בפועל**, והפעיל במצטבר מאסר מותנה בן שנתיים, כך שבסה"כ נדון ל-6 שנות מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון - נדחתה. (הערעור נדון במסגרת הדין ברע"פ 10141/09 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (6/3/13))

בע"פ 9979/08 רפי בודרם נ' מדינת ישראל (21.04.09), המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. נטען שהמערער החזיק בכיסו ובמקום מגוריו **242 טבליות של MDMA וכ-1.98 גרם של אבקת חשיש**. הוא נידון ל-**24 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים, וערעורו נדחה.

15. אני מודע לכך שבחלק מפסקי הדין שהובאו לעיל מדובר בנאשמים שהורשעו בייבוא סם בעוד הנאשם כאן לא הורשע בעבירה זו. הדברים מובאים על מנת לתת תמונה כללית של מדיניות הענישה הנוהגת בתחום.

16. המלחמה בסמים מכוונת למניעת השימוש בהם. שרשרת הפצת הסמים בנויה מבעלי תפקידים רבים ושונים, בהם סוחרים גדולים וקטנים, מתווכים, ומפיצים פשוטים ועוד, שלכל אחד מהם תפקיד בהנעת הסם אל עבר משתמש הקצה. הפגיעה בחוליות הגליות של מערך הפצת הסמים, חשובה מאוד, שכן, חוליות אלה חיוניות ביותר לסגירת המעגל ולהגעת הסם אל המשתמש. ובתי המשפט חזרו וקבעו כי כל מי שתורם להפצת הסמים, גם אם מעמדו בהיררכיית עבריינות הסמים נמוך, הוא יעד ראוי לענישה חמורה.

17. פסיקת בתי המשפט בסוגיה זו, ברורה ועקבית.

בע"פ 3820/09 מדינ"י נ' חיים אוהיון (פורסם ב"נבו") נאמרו הדברים הבאים - תוך הפניה לפסקי דין שניתנו בנושא - המדברים בעד עצמם:

" מן המפורסמות היא שמערכת הפצת הסמים נסמכת ונשענת על שירותיהם של אנשים רבים הממלאים לפעמים תפקידים של שליח או של בלדר. ברור שללא עזרתם של אלה לא הייתה המערכת הזאת מסוגלת לגרום את הנזק שהיא גורמת [ראו למשל: ע"פ 5735/92 לוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 26.5.1994)]. בית משפט זה הטעים כי בלדרות בענייני סמים היא פשע חמור [ראו למשל: ע"פ 5800/90 חורש נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 18.12.1991)].

לכן, צדקה המערערת בטענתה כי ככל שחשוב לפגוע ישירות בספקי הסם לא פחות חשוב מכך להרתיע את העברות על ידי בלדרים "תמימים". כבר נקבע על ידי בית משפט זה כי ככל שיוחמרו העונשים על בלדרים אלו, כך יש סיכוי שתפחת להיטותם להיענות לאותן הצעות [ראו למשל: ע"פ 226/89 זפה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 15.3.1990)]; פסק דינה של כבוד השופטת ט' שטרסברג-כהן בע"פ 3920/00 פלונית נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (2) 19 (2003) סעיף 19]. בית משפט זה חזר והדגיש כי על מנת לשבור את שרשרת הפצתו של הסם יש לטפל ביד נוקשה גם בבלדרי הסמים שמאפשרים את העברות של הסם מבעליו לציבור ובכך מסבים נזק רב לחברה [ראו למשל: ע"פ 2648/92 סלאמה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 9.3.1993)]; ע"פ 5265/92 מנשה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.1.1996); ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח (2) 734, 740-741 (2004)]. כמו כן נקבע כי בסוג זה של עבירות יש להעניש בחומרה ראויה גם שליחים ובלדרים, שכן "מערכת הפצת הסמים נסמכת ונשענת, במידה רבה, על שירותיהם של בעלי

תפקידים (כביכול "משניים") כאלה [ראו: ע"פ 1674/96 קנטו נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (3) 722, 725 (1996) סעיף 5].

בע"פ 4592/15 **אשר מסעוד פדידה ואמיר אבו חמדה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.1.16) המערער, נהג מונית שהוביל סמים במוניתו על מנת להביאם לאדם ששלח אותו, נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון דחה את ערעורו על העונש תוך אמירת הדברים הבאים -

"...על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד...."

18. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות -

מעשה הנאשם כרוך מטבעו בתכנון ותיאום מוקדמים.

בהכרעת הדין צוין כי הרושם המתקבל מהראיות הינו שבפרשה זו מככב אדם אחר העומד מאחורי המהלך העיקרי של ייבוא הסמים.

הראיות שהוצגו במשפט לא מאפשרות לקבוע את השלב המדויק בו הנאשם היה מודע לקיומו של הסם ושיתף פעולה עם המהלך. ההנחה לטובת הנאשם היא, שמודעותו לקיום הסם היתה בפרק הזמן שבין הגעת הסם לישראל למועד בו השוטר שהתחזה לשליח הגיע אליו למסור לו את החבילה.

מכל מקום, ההנחה היא שהנאשם לא היה מעורב מלכתחילה ביוזמת ייבוא הסם ושהסם לא יובא עבורו.

בסופו של דבר, הסמים נתפסו על ידי המשטרה והפצתם נמנעה. אולם, אם המשטרה לא היתה שמה ידה על הסמים כי אז כמות גדולה של סם קשה היתה מגיעה לשוק הסמים וגורמת את הנזקים החמורים ששימוש בסם כזה גורם לפרט ולכלל.

יש להניח שהנאשם עשה את מעשהו מתוך בצע כסף.

19. בנוסף למעשה הנאשם בקשר לסם ה-MDMA, הנאשם גם החזיק ברכבו סם מסוכן מסוג **KETAMIN** במשקל 0.0262 גרם, לשימוש עצמי.

20. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש שיוטל עליו; ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע

העבירות; אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירות כאן הוא בין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל.

21. הנאשם כבן 33, אב לילדה בת 6. מקיים אורח חיים יצרני. מתפקד במסגרות חיי השונות. אין לו עבר פלילי. זהו מאסרו הראשון. ומטבע הדברים המאסר יפגע בו ובמשפחתו - שליוותה אותו לאורך כל המשפט, ובמיוחד בילדתו הקטנה. והוא נתון במעצר, שתנאיו קשים ממעצר, מעל לשנה. הנאשם הודה בעבירות החזקת הסמים בהן הורשע, הגם שהדבר היה בתום הצגת מלוא הראיות במשפט. הביע חרטה. ובמסגרת מעצרו הוא משמש כתומך לעצורים הדרושים השגחה. ונראה כי יש בו כוחות לשוב ולעלות על דרך הישר.

22. לצד זה, שוק הסמים מגלגל סכומי עתק ועבירות הסמים החמורות גורמות נזקים משמעותיים לציבור, וקיים צורך מתמיד בהרתעת הציבור מפני מעורבות בעבירות סמים.

23. סיכומם של דברים הוא, שעסקינן בכמות גדולה של סם חמור שהובא לישראל - שהנאשם לא היה מעורב בייבוא לישראל ואף לא שימש כבלדר להכנסתו לישראל, אולם הוא היה הגורם הראשון שקיבל את הסם לידי לאחר הגעתו לישראל ויש להניח שממנו הסם היה אמור לעבור לאחרים לצורך הפצתו - אשר נתפס על ידי המשטרה כך שהפצתו נמנעה; בעבירה שפוטנציאל הפגיעה שלה בציבור גדול והפיתוי לבצעה לשם השאת רווח כספי קיים; ומדיניות הענישה הנוהגת לגביה הינה של ענישה משמעותית המכוונת בין היתר להרתעה. ובנאשם צעיר שזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק וזהו מאסרו הראשון, המכה על חטא על מעשהו, אשר נתוניו ועברו מבססים סיכוי טוב לשיקום וחזרה לחיים נורמטיביים.

האיזון בין השיקולים השונים הנוגעים לענין מביא לכך שיש להטיל על הנאשם תקופת מאסר משמעותית, מבלי למצות עמו את הדין עד תום.

24. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 40 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 40 ימי מאסר תחתיו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת
תשפ"ג, 22/01/2023 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה